

[OKOLENIE *sb n*

A sg okol(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Znajdowanie się na czymś czegoś okrągłego, dookoła przylegającego: włożyła iey [*wieniec*] ná iey głowę, ták iż okolenie ná głowie vczuła *SkarŻyw* 708.*

Cf [OKOLIĆ]

FP